

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 31 sierpnia 1989 r.

Nr 50

TRESC:

Poz.:

USTAWA

286 — z dnia 23 sierpnia 1989 r. o zmianach w wykonywaniu budżetu państwa w 1989 r. 751

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

287 — z dnia 22 sierpnia 1989 r. w sprawie rozciągnięcia stosowania przepisów o przetargach na waluty obce na wpływy podmiotów gospodarczych w jednostkach rozrachunkowych stosowanych w handlu zagranicznym 752

288 — z dnia 22 sierpnia 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia Bieszczadzkiego Parku Narodowego 753

289 — z dnia 22 sierpnia 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ubezpieczenia ustawowego budynków oraz mienia w gospodarstwach rolnych 756

290 — z dnia 23 sierpnia 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin 757

291 — z dnia 30 sierpnia 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie podwyższenia świadczeń emerytalno-rentowych od dnia 1 lipca 1989 r. 758

292 — z dnia 30 sierpnia 1989 r. w sprawie podwyższenia wojskowych i milicyjnych świadczeń emerytalno-rentowych od dnia 1 lipca 1989 r. 759

293 — z dnia 30 sierpnia 1989 r. w sprawie szczególnych warunków funkcjonowania podmiotów gospodarczych realizujących budownictwo mieszkaniowe i infrastrukturę towarzyszącą na terenie województwa poznańskiego 760

294 — z dnia 30 sierpnia 1989 r. w sprawie szczególnych warunków funkcjonowania podmiotów gospodarczych realizujących budownictwo mieszkaniowe i infrastrukturę towarzyszącą na terenie województwa olsztyńskiego 761

ROZPORZĄDZENIA:

295 — Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 sierpnia 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie studiów doktoranckich i stypendiów naukowych 761

296 — Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 sierpnia 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków oraz rodzajów i wysokości świadczeń pomocy materialnej dla studentów studiów dziennych 761

297 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 30 sierpnia 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad finansowania i przyznawania świadczeń z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej 762

298 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 lipca 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia państwowych biur notarialnych prowadzących księgi wieczyste oraz obszarów ich właściwości miejscowej 762

299 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagrodzenia tłumaczy przysięgłych 763

300 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie taksy za czynności komorników 763

301 — Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności z dnia 7 sierpnia 1989 r. zmieniające niektóre rozporządzenia wydane na podstawie ustawy o łączności 764

OBWIESZCZENIE

302 — Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 sierpnia 1989 r. o utracie mocy obowiązującej niektórych przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 października 1987 r. w sprawie odszkodowań za szkody wyrządzone w uprawach i plonach przez niektóre gatunki zwierząt łownych 765

286

USTAWA

z dnia 23 sierpnia 1989 r.

o zmianach w wykonywaniu budżetu państwa w 1989 r.

Art. 1. 1. W okresie od dnia 1 lipca do dnia 30 września 1989 r. wydatki budżetu państwa, określone w ustawie budżetowej na rok 1989 z dnia 15 lutego 1989 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 45 i Nr 25, poz. 134), mogą być ponoszone do wysokości określonej w załączniku do niniejszej ustawy.

2. Kredyt udzielony przez Narodowy Bank Polski na finansowanie niedoboru budżetu centralnego w 1989 r. nie może przekroczyć w okresie do dnia 30 września 1989 r. wysokości zadłużenia budżetu państwa z tytułu tego kredytu na dzień 16 sierpnia 1989 r.

Art. 2. Banki w okresie do dnia 31 grudnia 1989 r. realizują w pierwszej kolejności tytuły egzekucyjne (są-

dowe, arbitrażowe i administracyjne) oraz przelewy należności budżetowych w ciężar rachunków podmiotów gospodarczych niezależnie od kolejności wynikającej z dyspozycji posiadaczy tych rachunków.

Art. 3. Stawki odsetek za zwłokę, o których mowa w art. 18 ust. 4 ustawy budżetowej na rok 1989 z dnia 15 lutego 1989 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 45 i Nr 25, poz. 134), nie mogą przekraczać określonej na podstawie odrębnych przepisów wysokości odsetek maksymalnych.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że art. 1 ust. 1 z mocą od dnia 1 lipca 1989 r.

Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
W. Jaruzelski

Załącznik do ustawy z dnia 23 sierpnia 1989 r. (poz. 286)

Lp.	Treść	Kwota wydatków w mld zł
	Ogółem wydatki budżetu państwa	8.430
1	Dopłaty do cen towarów i usług dla ludności	3.027
2	Dotacje dla przedsiębiorstw	
3	Rozliczenia z bankami	255
4	Wydatki jednostek i zadań gospodarczych	529
5	Nauka	21
6	Oświata i wychowanie	1.209
7	Szkolnictwo wyższe	174
8	Kultura i sztuka	111
9	Ochrona zdrowia i opieka społeczna, kultura fizyczna i sport oraz turystyka i wypoczynek	1.160
10	Ubezpieczenia społeczne	442
11	Obrona narodowa	531
12	Administracja, wymiar sprawiedliwości, prokuratura i bezpieczeństwo publiczne w tym: — administracja państwowa — wymiar sprawiedliwości — bezpieczeństwo publiczne	585 231 95 259
13	Dotacja na Fundusz Obsługi Zadłużenia Zagranicznego	287
14	Pozostałe wydatki bieżące	28
15	Wydatki na inwestycje i remonty kapitalne	71

287

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 sierpnia 1989 r.

w sprawie rozciągnięcia stosowania przepisów o przetargach na waluty obce na wpływy podmiotów gospodarczych w jednostkach rozrachunkowych stosowanych w handlu zagranicznym.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 6, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stosowanie przepisów art. 9 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 6, poz. 33) rozciąga się na wpływy podmiotów gospodarczych w jednostkach rozrachunkowych stosowanych w handlu zagranicznym, uzyskiwane z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. I. Sekuła

288

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 sierpnia 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia Bieszczadzkiego Parku Narodowego.

Na podstawie art. 14 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1973 r. w sprawie utworzenia Bieszczadzkiego Parku Narodowego (Dz. U. Nr 31, poz. 179) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Tworzy się Bieszczadzki Park Narodowy o obszarze 15 710,22 ha, położony w województwie krośnieńskim, zwany dalej „Parkiem.”;

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. W granicach Parku znajdują się następujące obszary:

1) należące do organizacji gospodarczej Lasy Państwowe:

a) oznaczone w obowiązującym w 1974 r. planie urzędzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Stuposiany jako oddziały 48—53, 354—424 otaczające połoniny położone w paśmie szczytów Szerokiego Wierchu, Tarnicy, Halicza, Rozsypańca, Krzemienia i Bukowego Berda oraz 425—428 położone na obrzeżu Połoniny Caryńskiej o łącznej powierzchni 3 991,20 ha oraz oznaczone w obowiązującym w 1988 r. planie urzędzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Stuposiany jako oddziały: 33—36, 43, 47, 102—110, 112—133, 165—212, 214, 236, 264, 267 b, c, d, 288—296, 300—306, 306 A, 312—313, 315, 317, 326, 327, 330, 331, 354 a, b, c, d, f, g, h, i, 357 a, c, d, f, g — o łącznej powierzchni 5 893,09 ha,

b) oznaczone w obowiązującym w 1974 r. planie urzędzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Lutowiska jako oddziały: 26 c, d, 28 c, 30 d, 32 j, k, l, m, n, o, 34 g, h, i, 37 h, i, 43 i, j, k, l, 44 g, h, i, 45 g, h, l, m, 46, 47 położone na obrzeżu Połoniny Caryńskiej o łącznej powierzchni 172,59 ha oraz oznaczone w obowiązującym w 1988 r. planie urzędzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Lutowiska jako oddziały: 25—31, 32a, 33—35, 35 A, 36—39, 39 A, 40—45, 48—52, 67 A i, n, o, 79—80, 104 b, c, 105 b, c, d, f, 113 b, c, d, 120 b, c, d, 121 b, c, d, 124 b, c, 126 c, d, f, g, 128 c, d, 130 d,

144 b, 157 b, 158 g, h, i, j — o łącznej powierzchni 1 613,47 ha,

c) oznaczone w obowiązującym w 1988 r. planie urzędzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Wetlina jako oddziały: 61 a, b, 62 a, 63 a, 66 a, b, c, 69 a, 70 a, 74 a, b, 75, 76 a, b, 79, 82, 82 A, 83—85, 85 A, 86 a, b, 86 Aa, 88, 96—98, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 106 A, 107, 115, 116, 116 A, 117, 118 b, c, 119 b, 121 d, 122 b, 127, 128, 150 d, f, 152, 153, 154, 156 b, 158 c, d, f, 161 c, 162 b, 163 b, c, d, f — o łącznej powierzchni 1 820,72 ha;

2) połoniny:

a) położone w paśmie szczytów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a), o powierzchni 1 340 ha, znajdujące się dotychczas w zarządzie Tatrzańskiego Parku Narodowego,

b) Caryńska o powierzchni 251 ha, znajdująca się dotychczas w zarządzie Tatrzańskiego Parku Narodowego,

c) położona wzdłuż granicy państwowej w paśmie szczytów Rozsypańca—Kińczyk Bukowski o powierzchni 120 ha, należąca do Państwowego Funduszu Ziemi,

d) położona wzdłuż granicy państwowej w paśmie szczytu Wielkiej Rawki i Małej Rawki o powierzchni 53,27 ha, oznaczona jako działki 61 i 62 w gminie Lutowiska, będąca dotychczas w zarządzie Tatrzańskiego Parku Narodowego,

e) położona w paśmie szczytów Smerek—Połonina Wetlińska, oznaczona jako działki 46, 47, 48 w gminie Lutowiska, będąca dotychczas w zarządzie Tatrzańskiego Parku Narodowego i jako działka nr 1 będąca dotychczas w zarządzie Kombinatu Rolno-Przemysłowego „Igloopol” oraz oznaczona jako działki nr 263—618, 619 w gminie Cisna, znajdujące się dotychczas w zarządzie Tatrzańskiego Parku Narodowego, i działka nr 69 będąca w zarządzie Nadleśnictwa Lutowiska o łącznej powierzchni 369,26 ha;

3) znajdujące się dotychczas w zarządzie Tatrzańskiego Parku Narodowego:

a) grunt rolny położony w Ustrzykach

Górnych ograniczony od wschodu i północnego wschodu zachodnią granicą oddziałów lasu 46, 47 i 48 Nadleśnictwa Stuposiany, od północy — potokiem Wołosaty, od północnego zachodu — szosą biegnącą z Ustrzyk Górnych do Ustrzyk Dolnych, od południowego zachodu — potokiem Terbowiec — o powierzchni 74,56 ha,

b) deputatowy grunt rolny o powierzchni 6 ha, położony w Pszczelinach w oddziale 17 A Nadleśnictwa Stuposiany;

4) znajdujący się w zarządzie Nadleśnictwa Stuposiany grunt deputatowy o powierzchni 3,68 ha — działka gruntu nr 4/1,

5) znajdujący się w zarządzie Nadleśnictwa Lutowska grunt deputatowy o powierzchni 1,38 ha w oddziale 45.

2. Z powierzchni Parku są wyłączone drogi krajowe: nr 896 Ustrzyki Dolne — Czarna — Ustrzyki Górne i nr 897 Tylawa — Olsna — Ustrzyki Górne — Wołosate — granica Państwa.”;

3) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Park jest jednostką budżetową podporządkowaną Ministrowi Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej, finansowaną z budżetu centralnego.

2. Nadzór nad spełnianiem przez Park funkcji ochronnej, naukowo-badawczej, kulturalnej i dydaktyczno-wychowawczej sprawuje Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych.

3. Parkiem zarządza i reprezentuje go dyrektor Parku.

4. Dyrektora Parku powołuje Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej w uzgodnieniu z Ministrem Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych, po zasięgnięciu opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody.

5. Do zakresu działania dyrektora Parku należy kierowanie całokształtem działalności Parku związanej z ochroną oraz wykorzystaniem jego wartości przyrodniczych i krajobrazowych, a w szczególności:

1) rozwijanie działań społecznych na rzecz ochrony przyrody,

2) przygotowywanie planów pracy i preliminarzy budżetowych oraz sprawozdań z ich wykonania,

3) wydawanie regulaminów porządkowych w granicach nakazów lub zakazów wynikających z przepisów prawa.”;

4) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Organem doradczym i opiniodawczym dyrektora Parku jest Rada Bieszczadzkiego

Parku Narodowego, zwana dalej „Radą Parku”.

2. Radę Parku powołuje Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych w uzgodnieniu z Ministrem Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej, określając jej skład, organizację i zakres działania.”;

5) w § 5:

a) w ust. 1 po wyrazach „§ 2 ust. 1” dodaje się wyrazy „pkt 1 i 2”,

b) w ust. 2 średnik zastępuje się kropką, a wyrazy „od decyzji dyrektora Parku służy odwołanie do właściwego do spraw ochrony przyrody organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej” skreśla się,

c) ust. 3 skreśla się;

6) § 6 skreśla się;

7) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Ochronie ścisłej, która zmierza do zachowania w stanie nienaruszonym całości przyrody, a w szczególności do utrzymania naturalnego stanu zespołów leśnych, połoninowych, a także elementów przyrody nieożywionej, podlegają następujące obszary:

1) oddziały 377—384, 394—398, 413, 414 oznaczone w obowiązującym w 1974 r. planie urządzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Stuposiany o powierzchni 854,59 ha,

2) oddziały 101, 102, 115, 116, 116A, 153, 154 oznaczone w obowiązującym w 1988 r. planie urządzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Wetlina o powierzchni 521,87 ha,

3) połoniny, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2.

2. Pozostałe obszary określone w § 2 ust. 1 pkt 1 podlegają ochronie częściowej zmierzającej do przywrócenia przyrodzie stanu naturalnego przez stosowanie odpowiednich zabiegów pielęgnacyjno-hodowlanych i ochronnych oraz przez usuwanie elementów obcych pierwotnemu składowi zespołów roślinnych i siedlisku bądź też do zachowania w określonym stanie niektórych elementów przyrody.

3. Dyrektor Parku, po zasięgnięciu opinii Rady Parku i za zgodą terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony przyrody stopnia wojewódzkiego, oznaczy w terenie granice obszarów poddanych ochronie ścisłej.”;

8) § 8 skreśla się;

9) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. 1. Na obszarach Parku podlegających ochronie ścisłej lub częściowej prowadzi się gospodarkę rezerwatową według ustaleń planu urządzenia Parku, który podlega zatwier-

dzeniu przez Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych.

2. Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej zapewnia opracowanie i wykonanie planu urządzenia Parku przez podległe mu jednostki.”;

10) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. Tereny zabudowane lub tereny pozostające w użytkowaniu rolniczym, określone w § 2 ust. 1 pkt 3, 4, 5, podlegają ochronie krajobrazu zmierzającej do zachowania w stanie możliwie niezmienionym naturalnych składników krajobrazu i utrzymania ich w układzie, w którym każdy z tych składników uczestniczy, w możliwie optymalnym stopniu, w zapewnieniu równowagi biologicznej.”;

11) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. W przypadkach uzasadnionych potrzebami ochrony przyrody lub wynikającymi z zagrożenia dla ekosystemów Parku Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych, po zasięgnięciu opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody, może uznać za niezbędne wykonanie określonych czynności na obszarach objętych ochroną ścisłą.”;

12) § 12 skreśla się;

13) § 13 otrzymuje brzmienie:

- „§ 13. 1. Na obszarze Parku zabrania się:
- 1) niszczenia powierzchni ziemi, drzew i innych roślin oraz zanieczyszczania gleby, wody i powietrza,
 - 2) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt,
 - 3) wypasania zwierząt gospodarskich,
 - 4) zbioru ziół leczniczych, owoców i roślin, runa oraz usuwania drzew i innych roślin, z wyjątkiem wykonywania tych czynności w ramach gospodarki rezerwatuowej,
 - 5) zbierania ściółki leśnej,
 - 6) pozyskiwania żywicy,
 - 7) wydobywania skał i minerałów,
 - 8) zakłócania ciszy oraz wznecania ognia poza miejscami wyznaczonymi do tego celu,
 - 9) lokalizacji i prowadzenia zakładów przemysłowych,
 - 10) lokalizowania ferm hodowlanych,
 - 11) wznoszenia wszelkich budowli oraz budowy nowych urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
 - 12) przeprowadzania prac melioracyjnych,
 - 13) dokonywania zmiany stosunków wodnych i budowy obiektów gospodarki wodnej,
 - 14) prowadzenia zakładów handlowych lub handlu okrężnego,
 - 15) używania pojazdów mechanicznych i konnych na drogach zakładowych,

2. Zakaz określony w ust. 1 pkt 15 nie dotyczy służb Parku oraz Wojsk Ochrony Pogranicza.

3. Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych, po zasięgnięciu opinii Rady Parku, może zezwolić na odstąpienie od zakazów wymienionych w ust. 1 pkt 11.”;

14) § 14 skreśla się;

15) § 15 otrzymuje brzmienie:

„§ 15. 1. Poruszanie się osób na obszarach Parku objętych ochroną ścisłą i częściową może się odbywać tylko w sposób ustalony przez dyrektora Parku w porozumieniu z terenowymi organami administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony przyrody oraz turystyki stopnia wojewódzkiego i po zasięgnięciu opinii Rady Parku.

2. Dyrektor Parku, po zasięgnięciu opinii Rady Parku, w porozumieniu z terenowym organem administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony przyrody stopnia wojewódzkiego, określi sposób zwiedzania Parku.”;

16) § 16 otrzymuje brzmienie:

„§ 16. 1. Na obszarze Parku dyrektor Parku może zezwolić na:

- 1) zbiór i wnoszenie z terenu Parku owoców, nasion drzew i krzewów, zbiór roślin, ziół leczniczych i innych okazów przyrodniczych w celach naukowych,
- 2) łowienie, zabijanie i wnoszenie z terenu Parku w celach naukowych pojedynczych okazów zwierząt dziko żyjących.

2. Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych po zasięgnięciu opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody może zezwolić na:

- 1) zmniejszenie stanu liczbowego określonego gatunku zwierząt, gdy jest to konieczne ze względu na realizację celów ochrony przyrody,
- 2) pozyskanie w celach naukowych większej ilości okazów lub materiałów, o których mowa w ust. 1.”;

17) § 17 skreśla się.

§ 2. Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1973 r. w sprawie utworzenia Bieszczadzkiego Parku Narodowego (Dz. U. Nr 31, poz. 179), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. I. Sekuła

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 sierpnia 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ubezpieczenia ustawowego budynków oraz mienia w gospodarstwach rolnych.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 20 września 1984 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 45, poz. 242 i z 1989 r. Nr 30, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1985 r. w sprawie ubezpieczenia ustawowego budynków oraz mienia w gospodarstwach rolnych (Dz. U. Nr 10, poz. 38) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) budynków, mienia ruchomego, upraw zbóż oraz roślin okopowych i pastewnych — w gospodarstwach rolnych,”
 - b) w pkt 2 wyrazy „do 0,5 ha” zastępuje się wyrazami „do 1,0 ha”;
 - c) pkt 3 skreśla się;
- 2) w § 2 w ust. 1 i 2 wyrazy „0,5 ha” zastępuje się wyrazami „1,0 ha”;
- 3) w § 4 pkt 2 skreśla się;
- 4) w § 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Równowartość pieniężną 1 q żyta ustala się według urzędowej minimalnej ceny skupu.”;
- 5) w § 6 pkt 10 i 11 skreśla się;
- 6) w § 8:
 - a) w ust. 1 pkt 4 skreśla się;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. PZU przeprowadza okresowo u osób fizycznych i zespołów lustrację stanu ubezpieczenia budynków.”;
- 7) w § 9 wyrazy „i trzodzie chlewnej, z wyjątkiem reprodukcyjnej należącej do przedsiębiorstw i spółdzielni” skreśla się;
- 8) w § 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W odniesieniu do ziemiopłodów przyjmuje się obowiązujące urzędowe minimalne ceny skupu. Dla ziemiopłodów, dla których nie ma urzędowych minimalnych cen skupu, z wyjątkiem określonych w ust. 3, przyjmuje się umowne średnie ceny stosowane w miejscu powstania szkody.”;
- 9) § 25 otrzymuje brzmienie:

„§ 25. 1. Wysokość szkody w zwierzętach gospodar-

skich stanowiących własność osób fizycznych i zespołów ustala się:

- 1) w odniesieniu do koni i bydła w wieku powyżej 6 miesięcy — według umownych średnich cen stosowanych w miejscu powstania szkody,
- 2) w odniesieniu do koni i bydła w wieku do 6 miesięcy oraz do pozostałych zwierząt gospodarskich — według wartości ustalonej na podstawie wagi zwierzęcia i urzędowych minimalnych cen skupu, a w razie braku takich cen — według umownych średnich cen stosowanych w miejscu powstania szkody,
- 3) w odniesieniu do zwierząt zarodowych — na podstawie udokumentowanej wartości tych zwierząt.

2. Wysokość szkody w zwierzętach gospodarskich stanowiących własność przedsiębiorstw i spółdzielni ustala się według wartości ewidencyjnej tych zwierząt, z wyjątkiem trzody chlewnej w tuczu, której wartość ustala się według zasad określonych w ust. 1 pkt 2.

3. Wysokość szkody zmniejsza się o kwotę uzyskaną ze sprzedaży pozostałości podmiotom gospodarczym prowadzącym ich skup. W razie nieudokumentowania sprzedaży pozostałości potrąca się:

1) w odniesieniu do koni	— 40%,
2) w odniesieniu do bydła	— 60%,
3) w odniesieniu do trzody chlewnej i owiec	— 80%
- wartości rzeźnej zwierzęcia.”;

10) rozdział 5 skreśla się;

11) w § 52 w ust. 1 pkt 4 i 5 skreśla się;

12) w § 53 w ust. 1:

- a) w pkt 3 wyrazy „oraz stanu zwierząt gospodarskich” skreśla się;
- b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) zawiadomić PZU w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania płatniczego, jeżeli wykazany w wezwaniu płatniczym obszar gospodarstwa rolnego jest mniejszy lub większy od faktycznego stanu władania.”;

13) § 56 skreśla się;

14) w § 57:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli właściciel będący osobą fizyczną lub zespół nie dopełnił obowiązków określonych w § 53 ust. 1 pkt 2 lit. b) przy ustalaniu wysokości odszkodowania za budynki nie uwzględnia się zmiany stopnia zużycia budynku, wynikającego z dokonania kapitalnego remontu, modernizacji, przebudowy lub zmiany pokrycia dachu.”,

b) w ust. 2 wyrazy „i § 56” skreśla się.

§ 2. W razie zgłoszenia szkody powstałej przed dniem 1 lipca 1989 r. w bydło, koniach i trzodzie chlewnej, podlegających do dnia 1 lipca 1989 r. ubezpieczeniu ustawowemu od padnięcia lub uboju z konieczności z powodu choroby albo wypadku, wysokość szkody i odszkodowania ustala się według stanu prawnego obowiązującego w dniu 30 czerwca 1989 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. I. Sekuła

290

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 sierpnia 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin.

Na podstawie art. 9, art. 43 ust. 2, art. 46 i 61 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 24, poz. 133 i Nr 35, poz. 190) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. z 1988 r. Nr 2, poz. 10 i z 1989 r. Nr 4, poz. 29) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 4 w ust. 1 i 6, w § 5 w ust. 1 i 2, w § 6 w ust. 1, w § 8 i w § 11 w ust. 1 użyte w różnych przypadkach wyrazy „jednostka gospodarki społecznej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „podmiot gospodarczy prowadzący skup produktów rolnych”,
- 2) § 10 skreśla się,
- 3) po § 17 dodaje się § 17a w brzmieniu:

„§ 17a. 1. W razie stwierdzenia w toku ustalania okoliczności i przyczyn wypadku stosowania niewłaściwych metod pracy i urządzeń stwarzających zagrożenie wypadkowe lub niestosowania niezbędnych środków ochrony indywidualnej — naczelnik gminy wnioskuje do rolnika prowadzącego gospodarstwo o usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości.

2. Jeżeli rolnik prowadzący gospodarstwo uległ wypadkowi śmiertelnemu, wniosek, o którym mowa w ust. 1, naczelnik gminy kieruje do małżonka zmarłego lub innej osoby faktycznie prowadzącej gospodarstwo po śmierci rolnika,

3. Nieusunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, wskazanych we wniosku, o którym mowa w ust. 1 i 2, powinno być zaznaczone w karcie wypadku.”,

4) § 25 i 26 otrzymują brzmienie:

„§ 25. 1. Kwota wpływów ze składek rolników, o której mowa w § 22 pkt 2, jest pokrywana:

- 1) w 45% składkami ustalonymi od liczby osób podlegających ubezpieczeniu,
- 2) w 55% składkami ustalonymi od:
 - a) liczby hektarów przeliczeniowych,
 - b) wysokości dochodu szacunkowego z działów specjalnych.

2. Kwota składek od dochodu szacunkowego z działów specjalnych wynosi 10% globalnego dochodu szacunkowego z działów prowadzonych przez osoby podlegające ubezpieczeniu społecznemu.

3. Kwotę składek od liczby hektarów przeliczeniowych stanowi różnica między kwotą wynikającą z ust. 1 pkt 2 a kwotą ustaloną w myśl ust. 2.

§ 26. 1. Wysokość rocznej składki od:

- 1) jednej osoby podlegającej ubezpieczeniu,
- 2) jednego hektara przeliczeniowego,
- 3) wysokości dochodu szacunkowego z działu specjalnego

— oblicza się według zasad określonych w ust. 2—6,

2. Wysokość składki od jednej osoby oblicza się przez podzielenie kwoty ustalonej w myśl § 25 ust. 1 pkt 1 przez ogólną liczbę osób podlegających ubezpieczeniu społecznemu w myśl ustawy.
 3. Wysokość składki od jednego hektara przeliczeniowego oblicza się przez podzielenie kwoty ustalonej w myśl § 25 ust. 3 przez ogólną liczbę hektarów przeliczeniowych.
 4. Wysokość składki od dochodu szacunkowego z działu specjalnego stanowi 10% tego dochodu.
 5. Nie wymierza się składki od gruntów, na których są prowadzone działy specjalne.
 6. Ogólną liczbę osób podlegających ubezpieczeniu społecznemu, ogólną liczbę hektarów przeliczeniowych oraz roczną globalną kwotę dochodu szacunkowego z działów specjalnych przyjmuje się z roku poprzedzającego rok, na który ustala się składki.
 7. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w terminie do dnia 31 października każdego roku ogłasza w Monitorze Polskim wysokość składek na rok następujący;
- 5) w § 29 ust. 1 na końcu kropkę zastępuje się prze-

cinkiem oraz dodaje wyrazy „a w szczególności składać oświadczenie o:

- 1) podjęciu pracy co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy obowiązującego w danym zawodzie,
 - 2) podjęciu innej działalności powodującej objęcie przepisami o ubezpieczeniu społecznym lub o zaopatrzeniu emerytalnym,
 - 3) nabyciu prawa do emerytury lub renty.”,
- 6) § 30 skreśla się.

§ 2. 1. Wysokość składki od dochodu szacunkowego z działów specjalnych na rok 1989 ustala się zgodnie z § 26 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin, w brzmieniu ustalonym niniejszym rozporządzeniem.

2. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, ogłosi w Dzienniku Urzędowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski” wysokość składek, o której mowa w ust. 1.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. I. Sekuła

291

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 sierpnia 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie podwyższenia świadczeń emerytalno-rentowych od dnia 1 lipca 1989 r.

Na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 5, art. 67 i art. 74 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192), w związku z art. 19 pkt 1 ustawy z dnia 27 września 1973 r. o zaopatrzeniu emerytalnym twórców i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 145, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 i z 1989 r. Nr 35, poz. 190), w związku z art. 3 ust. 2 pkt 3 dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 135 i z 1989 r. Nr 35, poz. 190), w związku z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. Nr 5, poz. 32 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) i w związku z art. 39 ustawy z dnia 28 kwietnia 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 23, poz. 99 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85) oraz na podstawie art. 6 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 29, poz. 139, z 1984 r. Nr 52, poz. 270, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190), art. 6 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym

funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 46, poz. 210, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192), art. 62 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68), art. 47 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192), art. 37 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 146 oraz z 1989 r. Nr 32, poz. 169 i Nr 35, poz. 190), art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 46, poz. 250) oraz w związku z art. 18 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 24, poz. 133 i Nr 35, poz. 190) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 1989 r. w sprawie podwyższenia świadczeń

emerytalno-rentowych od dnia 1 lipca 1989 r. (Dz. U. Nr 38, poz. 208) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. Podstawę wymiaru świadczeń określonych w § 1 podwyższa się z dniem 1 lipca 1989 r. o 120% — nie więcej jednak niż o kwotę 159.000 zł.

2. Podwyższenia świadczeń dokonuje się przy zastosowaniu współczynnika waloryzacyjnego, z wyjątkiem świadczeń określonych w § 3 pkt 2.

3. Jeżeli kwota podwyżki świadczenia, obliczona w myśl ust. 1 i 2, byłaby niższa od kwoty obejmującej podwyżkę świadczenia wynikającą ze zwiększenia podstawy wymiaru o 81,4%, nie więcej jednak niż o 108 000 zł, oraz dodatki z tytułu wzrostu cen podstawowych artykułów żywnościowych w wysokości 17 600 zł — kwota podwyżki ulega uzupełnieniu do tej kwoty.

4. Uzupełnienie, o którym mowa w ust. 3, zwiększa podstawę wymiaru emerytury lub renty przy odpowiednim zastosowaniu współczynnika waloryzacyjnego.”;

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Ryczałtowe podstawy wymiaru świadczeń, o których mowa w art. 11 ust. 1 i art. 25 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68), zwiększa się od dnia 1 lipca 1989 r. odpowiednio do kwot 140.000 zł i 175.000 zł.”;

3) § 5 skreśla się;

4) w § 9 w ust. 1 wyrazy „1989 r. i nie później niż do dnia 10 października 1989 r.” zastępuje się wyrazami „i w październiku 1989 r.”;

5) po § 9 dodaje się § 9a w brzmieniu:

„§ 9a. 1. Świadczenia przysługujące na podstawie ustawy, o której mowa w § 1, oraz na podstawie przepisów wymienionych w § 3, przyznane w okresie po dniu 30 czerwca 1989 r. zwiększa się według zasad określonych w ust. 2 i 3, z zastrzeżeniem ust. 4.

2. Wynagrodzenia przyjmowane do obliczenia podstawy wymiaru świadczeń, o których mowa w ust. 1, podwyższa się:

1) o 120%, nie więcej jednak niż o 159.000 zł — gdy osiągnięte zostały w miesiącach poprzedzających rok 1989,

2) o 21,3%, nie więcej jednak niż o 51.000 zł — gdy osiągnięte zostały w miesiącach przypadających w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 lipca 1989 r.

3. Podwyższenie świadczeń, o których mowa w ust. 1, następuje z urzędu, z tym że w razie zawieszenia prawa do świadczeń, podwyższenie świadczeń następuje przy wznowieniu ich wypłaty.

4. Przepisy ust. 1—3 nie mają zastosowania do świadczeń ustalanych w myśl § 5 ust. 1—3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 marca 1984 r. w sprawie okresów zatrudnienia za granicą i zasad udzielania świadczeń emerytalno-rentowych z tytułu tego zatrudnienia (Dz. U. Nr 17, poz. 81, z 1986 r. Nr 28, poz. 136 i z 1988 r. Nr 21, poz. 147).”

§ 2. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie najniższych emerytur i rent (Dz. U. Nr 8, poz. 44, z 1986 r. Nr 2, poz. 12, z 1987 r. Nr 40, poz. 232, z 1988 r. Nr 33, poz. 251 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 26 i Nr 38, poz. 208) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kwoty najniższych emerytur i rent inwalidzkich oraz rent rodzinnych od dnia 1 lipca 1989 r. wynoszą:

1) 56.000 zł miesięcznie — emerytura, renta rodzinna, renta inwalidzka I i II grupy oraz renta inwalidzka III grupy dla inwalidów, którzy osiągnęli wiek 55 lat kobieta i 60 lat mężczyzna,

2) 49.000 zł miesięcznie — renta inwalidzka III grupy dla inwalidów, którzy nie osiągnęli wieku określonego w pkt 1.”

§ 3. Kwoty świadczeń ustalonych w myśl rozporządzenia obejmują kwoty dodatków z tytułu wzrostu cen podstawowych artykułów żywnościowych określonych w uchwale nr 111 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1989 r. w sprawie dodatków z tytułu wzrostu cen artykułów żywnościowych do świadczeń emerytalno-rentowych i innych pieniężnych świadczeń z ubezpieczenia społecznego (Monitor Polski Nr 24, poz. 187 i Nr 30, poz. 230), z wyjątkiem kwot dodatków przysługujących z tytułu choroby emerytom i rencistom za więcej niż jedną kartę zaopatrzenia (powyżej 4 kg mięsa i jego przetworów).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *I. Sekuła*

292

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 sierpnia 1989 r.

w sprawie podwyższenia wojskowych i milicyjnych świadczeń emerytalno-rentowych od dnia 1 lipca 1989 r.

Na podstawie art. 6 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 29, poz. 139, z 1984 r. Nr 52, poz. 270, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i z 1989 r. Nr 35, poz. 190) oraz art. 6 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym

funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 46, poz. 210, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Emerytury i renty inwalidzkie, przysługujące

na podstawie ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 29, poz. 139, z 1984 r. Nr 52, poz. 270, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i z 1989 r. Nr 35, poz. 190) i ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 46, poz. 210, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192) żołnierzom zawodowym oraz funkcjonariuszom Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej zwolnionym ze służby do dnia 30 czerwca 1989 r., podlegają podwyższeniu od dnia 1 lipca 1989 r. na zasadach określonych w ust. 2.

2. Podstawę wymiaru emerytur i rent określonych w ust. 1 podwyższa się o taki procent, o jaki wzrosło przeciętne miesięczne uposażenie żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej:

- 1) w okresie trzech pierwszych kwartałów 1989 r. w porównaniu z przeciętnym miesięcznym uposażeniem żołnierzy i funkcjonariuszy osiągniętym w 1988 r., jeżeli zwolnienie ze służby nastąpiło w okresie od dnia 31 grudnia 1988 r.,
- 2) w okresie trzeciego kwartału 1989 r. w porównaniu z przeciętnym miesięcznym uposażeniem żołnierzy i funkcjonariuszy osiągniętym w pierwszym półroczu 1989 r., jeżeli zwolnienie ze służby nastąpiło w okresie od dnia 1 stycznia 1989 r. do dnia 30 czerwca 1989 r.

— nie więcej jednak niż o 250% kwot wzrostu tego uposażenia.

3. Ministrowie Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych ustalą, odpowiednio dla żołnierzy zawodo-

wych oraz funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej, procenty wzrostu przeciętnego miesięcznego uposażenia w okresach, o których mowa w ust. 2, z równoczesnym określeniem kwot maksymalnego wzrostu podstawy wymiaru świadczeń, stosownie do ust. 2.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do rent rodzinnych po żołnierzach zawodowych oraz funkcjonariuszach Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej zmarłych do dnia 30 czerwca 1989 r., a także po zmarłych emerytach i rencistach wojskowych i milicyjnych zwolnionych ze służby do dnia 30 czerwca 1989 r.

§ 2. Kwoty świadczeń ustalonych w myśl rozporządzenia obejmują kwoty dodatków z tytułu wzrostu cen podstawowych artykułów żywnościowych określonych w uchwale nr 111 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1989 r. w sprawie dodatków z tytułu wzrostu cen artykułów żywnościowych do świadczeń emerytalno-rentowych i innych pieniężnych świadczeń z ubezpieczenia społecznego (Monitor Polski Nr 24, poz. 187 i Nr 30, poz. 230).

§ 3. Kwoty świadczeń wypłacone na podstawie § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 1989 r. w sprawie podwyższenia świadczeń emerytalno-rentowych od dnia 1 lipca 1989 r. (Dz. U. Nr 38, poz. 208) zalicza się na poczet podwyżki świadczeń określonej w niniejszym rozporządzeniu.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. I. Sekuła

293

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 sierpnia 1989 r.

w sprawie szczególnych warunków funkcjonowania podmiotów gospodarczych realizujących budownictwo mieszkaniowe i infrastrukturę towarzyszącą na terenie województwa poznańskiego.

Na podstawie art. 1 i art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 lutego 1989 r. o niektórych warunkach konsolidacji gospodarki narodowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 10, poz. 57), na wniosek Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu, wyrażony w uchwale nr VII/52/89 z dnia 30 maja 1989 r. w sprawie wprowadzenia w województwie poznańskim eksperymentu gospodarczego w budownictwie mieszkaniowym, zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na lata 1989—1991 szczególne warunki funkcjonowania podmiotów gospodarczych realizujących budownictwo mieszkaniowe i infrastrukturę towarzyszącą na terenie województwa poznańskiego, określone w § 2 i 3.

§ 2. 1. Przy ustalaniu dochodów na cele podatku dochodowego podmiot gospodarczy, o którym mowa w § 1, zalicza do kosztów uzyskania przychodów całość wynagrodzeń obciążających koszty robót:

- 1) zleconych w trybie przetargów na wykonanie inwe-

stycji, robót i obiektów budowlanych, określonym w odrębnych przepisach,

- 2) wykonywanych w systemie zespołowych form organizacji pracy na podstawie umów o dzieło.

2. Warunkiem korzystania z preferencji, o których mowa w ust. 1, jest uzyskanie efektów rzeczowych określonych w umowach zawartych ze zleceniodawcami robót.

§ 3. Jeżeli podmiot gospodarczy w warunkach określonych w § 2 realizuje tylko część sprzedaży, przy ustalaniu wynagrodzeń stanowiących koszty uzyskania przychodów, od pozostałej części sprzedaży wyłącza się z wynagrodzeń wypłaconych w ciężar kosztów w roku poprzednim część wynagrodzeń odpowiadającą procentowemu udziałowi sprzedaży, realizowanej zgodnie z § 2; w wartości sprzedaży ogółem.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. I. Sekuła

294

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 sierpnia 1989 r.

w sprawie szczególnych warunków funkcjonowania podmiotów gospodarczych realizujących budownictwo mieszkaniowe i infrastrukturę towarzyszącą na terenie województwa olsztyńskiego.

Na podstawie art. 1 i art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 lutego 1989 r. o niektórych warunkach konsolidacji gospodarki narodowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 10, poz. 57), na wniosek Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie, wyrażony w uchwale nr IX/59/89 z dnia 29 sierpnia 1989 r., zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na lata 1989—1991 szczególne warunki funkcjonowania podmiotów gospodarczych realizujących budownictwo mieszkaniowe i infrastrukturę towarzyszącą na terenie województwa olsztyńskiego, określone w § 2 i 3.

§ 2. 1. Podmioty gospodarcze, o których mowa w § 1, zaliczają do kosztów uzyskania przychodów całość wynagrodzeń wypłaconych w ciężar kosztów robót:

- 1) zleconych w trybie przetargów na wykonanie inwestycji, robót i obiektów budowlanych, określonym w odrębnym przepisach,

2) wykonywanych w systemie zespołowych form organizacji pracy na podstawie umów o dzieło.

2. Warunkiem korzystania z preferencji, o których mowa w ust. 1, jest uzyskanie efektów rzeczowych, określonych w umowach zawartych ze zleceniodawcami robót.

§ 3. Podmioty gospodarcze, w których część robót jest zlecona w trybie przetargów lub wykonywana w systemie zespołowych form organizacji pracy, przy ustalaniu wynagrodzeń stanowiących koszty uzyskania przychodów z tytułu sprzedaży pozostałej działalności wyłączają z kwoty wynagrodzeń obciążających koszty roku poprzedniego część wynagrodzeń odpowiadającą procentowemu udziałowi sprzedaży robót zleconych w trybie przetargów i wykonywanych w zespołowych formach organizacji pracy w wartości sprzedaży ogółem.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. *I. Sekuła*

295

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 30 sierpnia 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie studiów doktoranckich i stypendiów naukowych.

Na podstawie art. 27 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 202, z 1987 r. Nr 22, poz. 128 oraz z 1989 r. Nr 29, poz. 154 i Nr 34, poz. 183) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 10 lipca 1986 r. w sprawie studiów doktoranckich i stypendiów naukowych (Dz. U. Nr 28, poz. 138, z 1988 r. Nr 14, poz. 105 i z 1989 r. Nr 47,

poz. 257) w § 12 po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu:

„4b. Stypendium, o którym mowa w ust. 4, zwiększa się ponadto o kwotę 7000 zł.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1989 r.

Minister Edukacji Narodowej: *J. Fisiak*

296

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ

z dnia 30 sierpnia 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków oraz rodzajów i wysokości świadczeń pomocy materialnej dla studentów studiów dziennych.

Na podstawie art. 98 ust. 3 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 22, poz. 128 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 6, poz. 33, Nr 20, poz. 104, Nr 29, poz. 154, Nr 34, poz. 181 i Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 27 września 1988 r. w sprawie warunków oraz rodzajów i wysokości świadczeń pomocy materialnej dla studentów studiów dziennych (Dz. U. Nr 35, poz. 275

i z 1989 r. Nr 47, poz. 258) w § 1a wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, zwiększa się o kwotę 7000 zł.”;

- 2) w ust. 2 wyrazy „w ust. 1” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 i 1a”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1989 r.

Minister Edukacji Narodowej: *J. Fisiak*

297

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 30 sierpnia 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad finansowania i przyznawania świadczeń z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 29 grudnia 1983 r. o Państwowym Funduszu Aktywizacji Zawodowej (Dz. U. Nr 75, poz. 334, z 1985 r. Nr 37, poz. 174 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 25 kwietnia 1984 r. w sprawie szczegółowych zasad finansowania i przyznawania świadczeń z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej (Dz. U. Nr 27, poz. 140 oraz z 1989 r. Nr 17, poz. 97 i Nr 47, poz. 260) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 11:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) dodatek z tytułu wzrostu cen innych artykułów żywnościowych niż określone w pkt 4 miesięcznie w wysokości 7000 zł”,

b) w ust. 3 wyrazy „a dodatek wymieniony w ust. 1 pkt 4” zastępuje się wyrazami „a dodatki wymienione w ust. 1 pkt 4 i 5”,

c) w ust. 6 po wyrazie „dodatków” dodaje się wyrazy „o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5”,

d) w ust. 7 wyrazy „Dodatek nie jest uwzględniany”

zastępuje się wyrazami „Dodatki, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, nie są uwzględniane”;

2) w § 13:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dodatki z tytułu wzrostu cen artykułów żywnościowych dla osób, o których mowa w pkt 1 i 2, w wysokości określonej w § 11 ust. 1 pkt 4 i 5”,

b) w ust. 3 wyrazy „a dodatek wymieniony w ust. 1 pkt 3” zastępuje się wyrazami „a dodatki wymienione w ust. 1 pkt 3”,

c) w ust. 5 po wyrazie „dodatków” dodaje się wyrazy „o których mowa w ust. 1 pkt 3”,

d) w ust. 6 wyrazy „Dodatek nie jest uwzględniany” zastępuje się wyrazami „Dodatki, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nie są uwzględniane”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1989 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: M. Czariski

298

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 21 lipca 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia państwowych biur notarialnych prowadzących księgi wieczyste, oraz obszarów ich właściwości miejscowej.

Na podstawie art. 58 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. Nr 19, poz. 147) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 grudnia 1984 r. w sprawie określenia państwowych biur notarialnych prowadzących księgi wieczyste oraz obszarów ich właściwości miejscowej (Dz. U. Nr 60, poz. 311, z 1985 r. Nr 39, poz. 188, z 1986 r. Nr 3, poz. 23 i Nr 44, poz. 223, z 1987 r. Nr 35, poz. 200, z 1988 r. Nr 2, poz. 8 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 27) wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt 3:

a) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w Bielsku Podlaskim — dla miast: Bielsk Podlaski, Brańsk i Hajnówka oraz gmin: Biało-wieża, Bielsk Podlaski, Boćki, Brańsk, Cze-remcha, Czyże, Dubicze Cerkiewne, Hajnówka, Kleszczele, Narew, Narewka, Orla i Wyszki,”

b) po lit. c) dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) w Siemiatyczach — dla miast: Drohiczyn i Siemiatycze oraz gmin: Drohiczyn, Dziadko-wice, Grodzisk, Mielnik, Milejczyce, Nurzec-Stacja i Siemiatycze;”

2) w pkt 4:

a) w lit. e) skreśla się wyraz „Stryszów,”

b) w lit. f) po wyrazie „Spytkowice” dodaje się wyraz „Stryszów,”;

3) w pkt 10:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w Gdańsku — dla miast: Gdańsk i Pruszcz Gdański oraz gmin: Cedry Wielkie, Kolbudy Górne, Pruszcz Gdański, Przywidz i Trąbki Wielkie,”

b) po lit. e) dodaje się nową lit. f) w brzmieniu: „f) w Sopocie — dla miasta Sopot”,

c) dotychczasowe lit. f) do h) oznaczają się odpowiednio jako lit. g) do i);

4) w pkt 18:

a) dodaje się nową lit. a) w brzmieniu:

„a) w Dobczycach — dla miasta Dobczyce oraz gmin: Dobczyce, Gdów, Raciechowice i Wiś-niowa,”

b) dotychczasowe lit. a) do d) oznaczają się odpowiednio jako lit. b) do e),

c) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) w Myślenicach — dla miast: Myślenice i Suł-kowice oraz gmin: Myślenice, Pcim, Siepraw, Sułkowice i Tokarnia,”;

5) w pkt 21:

a) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) w Lesznie — dla miast: Leszno, Osieczna i Rydzyna oraz gmin: Lipno, Osieczna, Rydzyna i Święciechowa,

b) po lit. d) dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) we Wschowie — dla miast: Szlichtyngowa i Wschowa oraz gmin: Szlichtyngowa, Wijewo, Włoszakowice i Wschowa;”

6) w pkt 44:

a) w lit. a) skreśla się wyraz „Wąpielsk”,

b) po lit. b) dodaje się nową lit. c) w brzmieniu:

„c) w Golubiu-Dobrzyń — dla miast: Golub-Dobrzyń i Kowalewo Pomorskie oraz gmin:

Ciechocin, Golub-Dobrzyń, Kowalewo, Radomin i Wąpielsk”,

c) dotychczasowe lit. c) do f) oznacza się odpowiednio jako lit. d) do g),

d) w lit. f) skreśla się wyraz „Ciechocin.”,

e) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) w Wąbrzeźnie — dla miast: Radzyń Chełmiński i Wąbrzeźno oraz gmin: Dębowa Łąka, Książki, Płużnica, Radzyń Chełmiński i Wąbrzeźno.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Ł. Balcer*

299

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 sierpnia 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagrodzenia tłumaczy przysięgłych.

Na podstawie art. 133 § 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 31, poz. 137 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 33, poz. 175) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 1986 r. w sprawie wynagrodzenia tłumaczy przysięgłych (Dz. U. Nr 33, poz. 168 oraz z 1988 r. Nr 14, poz. 106) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Stawki wynagrodzenia tłumaczy przysięgłych za sporządzenie zaświadczonego tłumaczenia stanowią procent najniższego wynagrodzenia pracowników określonego w obwieszczeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej i wynoszą:

- 1) za stronicę tłumaczenia na język polski:
 - a) z języka angielskiego, niemieckiego, francuskiego i rosyjskiego do 7%,
 - b) z innego języka europejskiego i z języka łacińskiego do 8%,
 - c) z języka pozaeuropejskiego posługującego się alfabetem łacińskim do 9%,
 - d) z języka pozaeuropejskiego posługującego się alfabetem niełacińskim lub ideogramami do 10%.

- 2) za stronicę tłumaczenia z języka polskiego:
 - a) na język angielski, niemiecki, francuski i rosyjski do 9%,
 - b) na inny język europejski i na język łaciński do 11%,
 - c) na język pozaeuropejski posługujący się alfabetem łacińskim do 13%,
 - d) na język pozaeuropejski posługujący się alfabetem niełacińskim lub ideogramami do 15%.

2. Kwoty wynagrodzenia zaokrągla się do pełnych dziesiątek w górę.

3. Wynagrodzenie obejmuje koszt przepisania tłumaczenia piśmem maszynowym.

4. Za stronicę tłumaczenia z języka obcego na język obcy stawki wynagrodzenia ustalone w ust. 1 pkt 2 podwyższa się o 50%.

5. Za sporządzenie tłumaczenia — na prośbę zlecającego — w dniu zlecenia stawki określone w ust. 1 podwyższa się do 50%.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Ł. Balcer*

300

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 sierpnia 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie taksy za czynności komorników.

Na podstawie art. 772 Kodeksu postępowania cywilnego zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 marca 1981 r. w sprawie taksy za czynności komorników (Dz. U. Nr 7, poz. 31, z 1983 r. Nr 19, poz. 85 i z 1988 r. Nr 30, poz. 213) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 9 ust. 1 i 3 skreśla się,

2) w § 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Suma opłaty stosunkowej nie może wynosić mniej niż 1% ani więcej niż 65% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce społecznej za ubiegły rok.”,

3) w § 18 ust. 1¹ skreśla się,

- 4) w § 19 wyrazy „lecz nie więcej niż 2000 zł” skreśla się,
- 5) w § 21:
- a) w pkt 1 wyrazy „nie więcej jednak niż 2000 zł” skreśla się,
- b) w pkt 2 wyrazy „nie mniej jednak niż 500 zł i nie więcej niż 3000 zł” skreśla się,
- c) w pkt 3 wyrazy „nie więcej jednak niż 1000 zł” skreśla się,
- 6) § 25 otrzymuje brzmienie:
„§ 25. Za dokonanie spisu inwentarza albo innego spisu majątku pobiera się za każdą rozpoczętą godzinę opłatę w wysokości 1,5% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej za ubiegły rok.”
- 7) § 29 otrzymuje brzmienie:
„§ 29. Za dokonanie czynności nie objętej przepisami § 16—28 pobiera się za każdą rozpoczętą godzinę opłatę stałą w wysokości 1,5% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej za ubiegły rok.”
- 8) w § 30:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) w sprawach o roszczenia pieniężne — całą opłatę stosunkową, lecz nie mniej niż 1% i nie więcej niż 35% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej za ubiegły rok, jednakże w razie bezskuteczności egzekucji — tylko połowę tak obliczonej kwoty (art. 824 § 1);”
- b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) za nadzór nad przebiegiem egzekucji z wynagrodzenia za pracę w razie przekazywania zajętego wynagrodzenia bezpośrednio egzekwującemu wierzycielowi (art. 881 § 3 pkt 1) — rocznie 3% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej za ubiegły rok.”
- 9) § 31 otrzymuje brzmienie:
„§ 31. Od każdej kwoty wyegzekwowanej przez komornika pobiera się ryczałt kancelaryjny wynoszący 20 zł od kwoty 1000 zł oraz 50 zł za każdy rozpoczęty 1000 zł, lecz nie więcej niż 65% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej za ubiegły rok.”
- 10) w § 41 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Przeciętne wynagrodzenie miesięczne ustala się na podstawie obwieszczenia Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.”
- § 2. W sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy tego rozporządzenia do opłat, ryczałtów i należności na pokrycie wydatków pobieranych po tym dniu, choćby już przed tym dniem pobrane były zaliczki.
- § 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *E. Balcer*

301

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU, ŻEGLUGI I ŁĄCZNOŚCI

z dnia 7 sierpnia 1989 r.

zmieniające niektóre rozporządzenia wydane na podstawie ustawy o łączności.

Na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 46 ust. 1, art. 19 ust. 1 pkt 4, art. 53 ust. 3 i art. 54 ust. 2 w związku z art. 45 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275, z 1987 r. Nr 33, poz. 180 i z 1988 r. Nr 41, poz. 324) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Łączności z dnia 29 marca 1986 r. w sprawie zezwoleń na zakładanie i używanie urządzeń megafonowych w miejscach publicznych (Dz. U. Nr 13, poz. 77) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zezwolenie na zakładanie i używanie urządzeń megafonowych w miejscach publicznych wydaje dyrektor dykcji wojewódzkiej państwowej jednostki organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, zwanej dalej „PPTT”, właściwej ze względu na miejsce zakładania i używania urządzeń megafonowych.”

- 2) w § 3 w ust. 2 wyrazy „resortu łączności” zastępuje się wyrazami „PPTT”;

- 3) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Od decyzji dyrektora dykcji wojewódzkiej PPTT przysługuje odwołanie do Dyrektora Generalnego PPTT w terminie 14 dni od daty jej doręczenia”.

§ 2. W rozporządzeniu Ministra Łączności z dnia 16 czerwca 1986 r. w sprawie zakładania i używania przewodowych sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 25, poz. 122) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 w ust. 2 wyrazy „z właściwym miejscowo wojewódzkim urzędem telekomunikacji” zastępuje się wyrazami „z dykcją wojewódzką państwową jednostki organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, zwaną dalej „PPTT”, właściwą ze względu na miejsce zakładania i używania przewodowych sieci telekomunikacyjnych”;

- 2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zakładanie i używanie przewodowych sieci telekomunikacyjnych nie odpowiadających wa-

runkom sieci wewnątrzzakładowych wymaga zezwolenia wydanego przez:

- 1) dyrektora dyrekcji wojewódzkiej PPTT — dla sieci telekomunikacyjnych oraz sieci zbiorowego odbioru programów radiofonicznych i telewizyjnych na obszarze województwa, z wyłączeniem sieci wydzielonych,
 - 2) Dyrektora Generalnego PPTT — dla sieci telekomunikacyjnych przekraczających obszar województwa, z wyłączeniem sieci wydzielonych oraz sieci zbiorowego odbioru programów radiofonicznych i telewizyjnych,
 - 3) Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności — dla sieci wydzielonych."
- 3) w § 3 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na założenie i używanie sieci do zbiorowego odbioru programów radiofonicznych i telewizyjnych oraz sieci, o których mowa w § 2 pkt 3, poza wymienionymi w ust. 1 danymi, powinien dodatkowo określać:
- 1) zakres świadczonych usług,
 - 2) rozwiązania techniczne i warunki ekonomiczne zakładania i używania sieci.”,
- 4) § 5 i 6 skreśla się.
- 5) w § 7 wyrazy „Zarząd Służby Telekomunikacyjnej” zastępuje się wyrazami „Organ właściwy do wydania zezwolenia, o którym mowa w § 2”,
- 6) § 8 otrzymuje brzmienie:
- „§ 8. Od decyzji dyrektora dyrekcji wojewódzkiej PPTT określonych w § 2 pkt 1 i § 7 przysługuje odwołanie do Dyrektora Generalnego

PPTT, a od decyzji Dyrektora Generalnego PPTT określonych w § 2 pkt 2 i § 7 przysługuje odwołanie do Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności — w terminie 14 dni od daty jej doręczenia”.

§ 3. W rozporządzeniu Ministra Łączności z dnia 31 lipca 1986 r. w sprawie ordynacji pocztowej (Dz. U. Nr 32, poz. 157) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 6 w ust. 2, w § 7 w ust. 2, w § 52 pkt 3, w § 53 w ust. 3, 4 i 6 wyrazy „dyrekcja okręgu poczty i telekomunikacji” zastępuje się wyrazami „dyrekcja wojewódzka PPTT”, użytymi w odpowiednich przypadkach i liczbie,
- 2) w § 12 w ust. 7, w § 26, w § 30, w § 65 w ust. 3 i w § 70 wyrazy „Zarząd Służby Pocztowej” zastępuje się wyrazami „dyrekcje wojewódzkie PPTT”, użytymi w odpowiednich przypadkach i liczbie,
- 3) w § 121 w ust. 2, w § 122 w ust. 1, 3—5 i w § 123 w ust. 1 i 2 wyrazy „Urząd Niedoręczalnych Przesyłek” zastępuje się wyrazami „urząd pocztowo-telekomunikacyjny pełniący funkcję urzędu niedoręczalnych przesyłek”, użytymi w odpowiednich przypadkach i liczbie,
- 4) w § 122 w ust. 2 i w § 123 w ust. 3 wyrazy „dyrektora Urzędu Niedoręczalnych Przesyłek” zastępuje się wyrazami „naczelnika urzędu pocztowo-telekomunikacyjnego pełniącego funkcję urzędu niedoręczalnych przesyłek”.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu, Żeglugi i Łączności: *J. Kamiński*

302

OBWIESZCZENIE PREZESA TRYBUNAŁU KONSTITUCYJNEGO

z dnia 12 sierpnia 1989 r.

o utracie mocy obowiązującej niektórych przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 października 1987 r. w sprawie odszkodowań za szkody wyrządzone w uprawach i płonach przez niektóre gatunki zwierząt łownych.

Na podstawie art. 9 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 22, poz. 98, z 1987 r. Nr 21, poz. 123 oraz z 1989 r. Nr 34, poz. 178), w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 kwietnia 1989 r. sygn. akt. Uw. 9/88, ogłaszam, że z dniem 12 sierpnia 1989 r. tracą moc obowiązującą § 8 ust. 2, 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 października 1987 r. w sprawie odszkodowań za

szkody wyrządzone w uprawach i płonach przez niektóre gatunki zwierząt łownych (Dz. U. Nr 34, poz. 189 i z 1989 r. Nr 6, poz. 41).

Obwieszczenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego: *A. Klafkowski*

**UWAGA P. T. PRENUMERATORZY DZIENNIKA USTAW
I MONITORA POLSKIEGO**

Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów uprzejmie informuje, że rozpoczął przyjmowanie przedpłat na prenumeratę na rok 1990. W celu dokonania wpłaty na prenumeratę:

Dziennika Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
Monitora Polskiego — Dziennika Urzędowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

- odbiorcy indywidualni otrzymają blankiety przekazów,
- instytucje i urzędy otrzymają druki „wpłata-zamówienie” (polecenie przelewu rozszerzone o część dotyczącą zamówienia z wydrukowanymi na 1990 r. obowiązującymi cenami prenumeraty).

Wpłaty należy dokonać w terminie do 31 października 1989 r.

Nowi prenumeratorzy otrzymują blankiety i druki po zgłoszeniu zapotrzebowania pisemnie lub telefonicznie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

Cena prenumeraty 1 egzemplarza wynosi rocznie:

· Dziennika Ustaw	zł 6800,—
· Monitora Polskiego	zł 4800,—

Dokonanie wpłaty na prenumeratę do dnia 31 października 1989 r. i prawidłowe wypełnienie blankietów przekazów i „wpłat-zamówień” (dokładny adres z numerem kodu pocztowego) zapewni terminowe rozpoczęcie wysyłki. W razie przekroczenia terminu, zamówienie będzie realizowane z opóźnieniem i spowoduje dodatkowe koszty związane z wysyłką zaległych egzemplarzy.

Zamawiający prenumeratę Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego dla podległych jednostek proszeni są o przesłanie przy „wpłacie-zamówieniu” rozdzielników zawierających nazwę odbiorcy (instytucji lub urzędu) i pełny adres z numerem kodu pocztowego.

O wszelkich zmianach nazwy prenumeratora lub adresu prosimy informować Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

UWAGA:

Załącznik do Dziennika Ustaw, w którym ogłaszane są m.in. obszerniejsze akty prawne z dziedziny stosunków międzynarodowych, będzie rozprowadzany wyłącznie na indywidualne zamówienia w sprzedaży egzemplarzowej.

Wszelkich informacji o prenumeracie udziela **Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1 tel. 42-14-78 lub 694-67-50.**

**WYDZIAŁ WYDAWNICTW
URZĘDU RADY MINISTRÓW**

Wydawca: Urząd Rady Ministrów.
Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, tel. 42-14-78 i 694-67-50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.
